Dosarul nr. 2i-51-1/2023
(nr. electronic al cauzei: 2-23014797-12-2i-29042024-1)

HOTĂRÂRE
în numele Legii
(dispozitiv)

02 iulie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
În componența:
Președintele ședinței, judecător Radu Țurcanu
Grefier Vera Popușoi

Cu participarea:
Reprezentantului creditorului
Serviciului Fiscal de Stat *****, *****

În lipsa:
Copârâților *****
*****

procedura de citare legală față de pârât a fost respectată,

examinând în sediul instanței, în ședință publică, cererea de chemare în judecată înaintată de către Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil ”Universal Farm” SRL, în persoana administratorului statuar ***** și fondatorul *****, și

în conformitate cu prevederile art. 247-248 al Legii insolvabilității, conducându-se de prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de insolvabilitate,

hotărăște:

Se respinge, ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată înaintată de către Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil ”Universal Farm” SRL, în persoana lui ***** și *****.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Președintele ședinței,
judecătorul Țurcanu Radu

Dosarul nr. 2i-51-1/2023
(nr. electronic al cauzei: 2-23014797-12-2i-29042024-1)

HOTĂRÂRE
în numele Legii
Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 02 iulie 2024.
Hotărârea integrală întocmită la 09 iulie 2024, în baza cererii de apel nr. 5.8-12408 din 08 iulie 2024 și recepționată fizic de judecător la 09.07.2024.

02 iulie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
În componența:
Președintele ședinței, judecător Radu Țurcanu
Grefier Vera Popușoi

Cu participarea:
Reprezentantului creditorului
Serviciului Fiscal de Stat *****, *****

În lipsa:
Copârâților *****
*****

procedura de citare legală față de pârât a fost respectată,

examinând în sediul instanței, în ședință publică, cererea de chemare în judecată înaintată de către Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil ”Universal Farm” SRL, în persoana administratorului statuar ***** și fondatorul *****,

constată:

Aspecte procedurale relevante

În procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Central, se află în examinare cauza civilă cu nr. 2i-51/2023, după cererea introductivă înaintată de debitorul ”UNIVERSAL-FARM” S.R.L., privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința sa.

Prin hotărârea din 23 februarie 2023 s-a admis cererea introductivă depusă de debitorul „UNIVERSAL-FARM” S.R.L., cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința

sa. Astfel, s-a constată insolvabilitatea și s-a intentat procedura simplificată a falimentului în privința „UNIVERSAL-FARM” S.R.L., cu numărul de identificare de stat și codul fiscal: 1003600049081, sediul: MD-2038, str. Nicolai Zelinski, nr. 36, mun. Chișinău, Republica Moldova, s-a ridicat dreptul administratorului *****de administrare (gestionare) a Societății Comerciale cu Răspundere Limitată „UNIVERSAL-FARM” şi s-a propus debitorului să desemneze, în termen de 10 zile de la data publicării hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate, reprezentant persoană fizică pentru a reprezenta interesele societății şi ale asociaților şi a participa în cadrul procedurii de insolvabilitate din numele debitorului, precum și s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității al „UNIVERSAL-FARM” S.R.L., *****, deținătorul autorizației nr. ***** din 14.01.2015, eliberată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Argumentele părților în proces

La 29.04.2024, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat a depus în instanța de judecată o cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului insolvabil. (f.d.3-12).

Potrivit cuprinsului cererii privind tragerea la răspundere subsidiară a organului de conducere a debitorului insolvabil reclamantul, Serviciul Fiscal de Stat a precizat că în fapt, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 2i-51/2023 din 28.02.2023, a fost admisă cererea introductivă depusă de debitorul SRL „UNVERSAL FARM” - în persoana administratorului **********, s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat procedura falimentului simplificat față de SRL „UNIVERSAL FARM”, c/f 1003600049081, cu sediul în mun. Chișinău. str. N. Zelinski, nr. 36, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat *****.

Precizează că în cadrul ședinței de validare a creanțelor, au fost validate creanțele Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 5 573 661,56 lei, constituită din: creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază) - 3 661 376,55 lei; creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzi) - 1 912 285,01 lei.

Mai explică că restanța față de Bugetul public național s-a format în baza dărilor de seamă prezentate de către debitor și în baza deciziilor asupra cazurilor de încălcare a legislației fiscale nr. ***** din 19.01.2021 și nr. ***** din 26.04.2023 (modificată parțial prin decizia nr. 754/179 din 13.06.2023, obligații care n-au fost onorate de către debitori.

Mai reiterează reclamantul că în conformitate cu art. 8 alin. (2) lit. e) și lit. j) din Codul fiscal contribuabilul este obligat să achite la buget, la timp și integral, ținând cont de prevederile art. 7 alin. (5), sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurând exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate; să îndeplinească deciziile adoptate de organele cu atribuții de administrare fiscală și alte organe învestite cu funcții de control pe marginea rezultatelor controalelor efectuate, respectând cerințele legislației fiscale.

Având în vedere că debitorul „UNIVERSAL FARM” S.R.L nu dispune de careva bunuri care ar putea fi valorificate întru stingerea creanțelor validate, iar pe conturile bancare lipsesc mijloacele financiare, constatăm că unica modalitate de stingere a creanțelor validate ale Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului prin prisma art. 247, 248 al Legii insolvabilității.

Precizează că, conform informației din Sistemul informațional automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, fost administrator statutar al SRL „UNIVERSAL FARM” din 06.03.1995 până la 23.06.2021, a fost ***** *****, IDNP *****, dânsa fiind și contabil până la data intentării procesului de insolvabilitate, iar administrator statutar și fondator din 23.06.2021 până la data intentării procesului de insolvabilitate este cet. **********, IDNP *****.

Astfel, reieșind din cele menționate supra, este indubitabil că prin prisma art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, ***** ***** și **********, sunt persoanele cărora le poate fi imputabilă răspunderea subsidiară pentru temeiurile prevăzute la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012.

Intru probarea temeiniciei cererii de chemare în judecată privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, Serviciul Fiscal de Stat mai comunică că conform informației din Sistemului Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, debitorul a prezentat la data de 25.01.2021, dări de seamă fiscale la clasificațiile economice 111110 - impozitul pe venitul reținut din salariu, 122100 - prime de asigurare obligatorie de asistență medicală în formă de contribuție procentuală la salariu și la alte recompense achitate de angajați, 114110 - taxa pe valoarea adăugată la mărfurile produse și serviciile prestate pe teritoriul Republicii Moldova (dare de seamă prezentată la 25.03.2021, iar termenul de stingere fiind data de 25.01.2021), în sumă totală de 65 010,69 lei, cu data scadenței pentru toate dările de seamă nominalizate la 25.01.2021.

Potrivit conturilor curente detaliate, debitorul ulterior acestei date, a prezentat dări de seamă și la alte clasificații economice, precum și la cele nominalizate supra, însă nu a efectuat plăți în acest sens.

Iar odată cu apariția incapacității de plată, membrii organelor de conducere a SRL „UNIVERSAL FARM”, urmau să depună începând cu 26.03.2021, cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate, urmând să poarte răspundere pentru toate sumele apărute după expirarea termenului de 30 zile prevăzut de lege. Termenul limită de înaintare a cererii introductive fiind 26.04.2021.

Respectiv, pârâții erau obligat în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, în termen de 30 de zile din momentul survenirii incapacității de plată, să depună în instanța de insolvabilitate cererea introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de sine, obligație neîndeplinită de către debitor, fapt care constituie temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h).

Deci, odată cu apariția incapacității de plată, administratorul debitorului la acel moment ***** *****, urma să depună până la data de 26.04.2021 cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate, urmând să poarte răspundere pentru toate sumele apărute după expirarea termenului de 30 zile prevăzut de lege.

Totodată, din 23.06.2021, data când ********** a fost desemnat noul administrator statutar al SRL „UNIVERSAL FARM”, acesta a avut obligația de a depune cerere introductivă, iar depunerea acesteia la *****, se consideră a fi tardivă potrivit celor menționate supra.

Or, nedepunerea cererii introductive până la data de 26.04.2021 de către administratorul statutar al SRL „UNIVERSAL FARM”, ***** *****, și depunerea tardivă a lui ********** a cererii introductive, a dus la acumularea restanței față de Serviciul Fiscal de Stat.

La caz, reclamantul mai menționează că la ***** administratorul statutar al debitorului SRL „UNIVERSAL FARM” - **********, a depus cerere introductivă față de SRL „UNIVERSAL FARM”, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 2i-51/2023 din 28.02.2023, a fost admisă cererea introductivă, s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat

procedura simplificată a falimentului față de SRL „Universal Farm”, c/f 1003600049081, cu sediul în mun. Chișinău, str. Nicolai Zelinski, nr. 36.

Subsecvent, constată că cererea introductivă a reprezentantului debitorului SRL „UNIVERSAL FARM” - **********, depusă la ***** este una tardivă, or, acesta avea obligația ca odată cu schimbarea administratorului statutar să verifice solvabilitatea acesteia, iar în caz contrar să depună în termen de 30 zile, cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „UNIVERSAL FARM”.

Mai consideră reclamantul că membrii organelor de conducere în calitatea de administratori statutari ai SRL „UNIVERSAL FARM”, au încălcat prevederile legale menționate supra și nu a manifestat diligența corespunzătoare în vederea înaintării cererii introductive în timp, aceasta fiind înaintată tardiv la data de *****. Or, aceștia au comis fapte ilicite, care se încadrează în dispozițiile art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

La caz este evident, că cet. ********** și ***** *****, în calitate de administratori ai debitorului neîntemeiat a omis termenul prevăzut de lege pentru depunerea cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate, faptă ilicită, care se încadrează în dispoziția art. 248 alin. (1) lit. h), caracterizată prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 din Legea insolvabilității.

Restanțele întreprinderii insolvabile, inclusiv față de creditorul Serviciul Fiscal de Stat au apărut pentru perioada când fostul administratorul statutar ***** ***** și actualul administrator statutar până la data de intentare a procesului de insolvabilitate ********** aveau dreptul de a gestiona întreprinderea insolvabilă, iar acțiunile date au cauzat apariția stării de insolvabilitate a întreprinderii.

Precizează reclamantul că organele de conducere ale SRL „UNIVERSAL FARM” se fac responsabile de managementul defectuos practicat la întreprindere, depășirea limitelor economice admisibile, cumulând un pasiv enorm în defavoarea creditorilor săi.

Acțiunea ilicită a făptuitorilor a constat în gestionarea defectuoasă a companiei SRL „UNIVERSAL FARM”, manifestată prin neexecutarea obligațiilor companiei față de terți în concordanță cu prevederile art. 775 Cod Civil RM, care prevede faptul, că obligațiile trebuie executate cu bună credință la locul și în modul stabilit. Or, în acest sens, de acțiunile săvârșite de către SRL „UNIVERSAL FARM” sunt responsabili ********** și ***** *****, în calitate de membri ai organelor de conducere.

Mai mult ca atât, potrivit raportului de activitate a lichidatorului SRL „UNIVERSAL FARM” din 14.07.2023, lichidatorul ***** a comunicat că conform situațiilor financiare prezentate de SRL „UNIVERSAL FARM” pentru anul de gestiune 2021 s-a calculat lichiditatea absolută de 0,0002, fapt ce confirmă că entitatea a fost în acea perioadă deja incapabilă de a efectua careva plăți.

Conform calculelor lichidatorului, solvabilitatea generală pentru 2021 este 1,37, pe când valoarea minimă a ratei solvabilității generale se consideră 2, sub acest nivel întreprinderea aflându-se în insolvabilitate.

Mai precizează reclamantul că potrivit raportului se mai menționează că conform datelor prezentate de către Biroul Național de Statistică pentru anul 2020 rata solvabilității generale a debitorului avea valoarea de 1,28, iar în anul 2019 - 1,63, ceea ce demonstrează că debitorul încă din anul 2019 era predispus riscului de incapacitate de plată, însă organele de conducere a debitorului nu au luat măsurile de rigoare.

Din cele menționate, mai concluzionează că indicii de insolvabilitate a SRL „UNIVERSAL FARM” sunt prezenți încă din 2019, însă administratorul statutar la acel moment

***** ***** nu a întreprins nici o acțiune privind depunerea unei cereri introductive față de SRL „UNIVERSAL FARM”, iar depunerea acesteia la data de ***** de către noul administrator **********, se consideră o depunere tardivă potrivit celor menționate supra, or, nedepunerea acesteia în termen de până la 26.04.2021 a dus la acumularea restanței față de Serviciul Fiscal de Stat, ceia ce și denotă legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu.

Un alt temei după poziția reclamantului ce probează temeinicia cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ar constitui acțiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) a Legii insolvabilității, și anume ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii.

Mai explică că la acest capitol, debitorul SRL „UNIVERSAL FARM”, a fost supus controlului fiscal prin metoda verificării totale în anii 2021 și respectiv 2023. Urmare a controlului fiscal efectuat, au fost încheiate actele de control nr. *****, prelungit pe blanchetele nr.*****, nr. *****, nr. **********, nr. ***** din 21.12.2020, actul de control nr. ***** prelungit pe formularele nr. *****, nr. *****, nr. *****, nr.***** din 07.04.2023 și emise deciziile asupra cazurilor de încălcare fiscală nr. ***** din 19.01.2021 și ***** din 26.04.2023, prin care au fost stabilite mai multe încălcări ale legislației.

Conform deciziilor asupra cazurilor de încălcare fiscală, s-a constatat: încălcarea art.8, alin. (2), Ut. c) din Codul fiscal, care prevede că, contribuabilul este obligat să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație ...” art. 83 alin. (4) din Codul fiscal, ” Declarația cu privire la impozitul pe venit se completează în modul și forma stabilite de Ministerul Finanțelor ...” ale Hotărâri Guvernului nr. 596 din 13.08.2012 „Privind declarația cu privire la impozitul pe venit”, prin reflectarea incorectă în Declarațiile cu privire la impozitul pe venit (Forma VENI2) a: cheltuielilor suportate în cadrul desfășurării activității de întreprinzător pentru perioada fiscală A/2015 prin majorare de întârziere cu 1 428 667,00 lei și a veniturilor obținute în cadrul desfășurării activității de întreprinzător prin majorare petru perioadele fiscale A/2016 cu 17 063 lei, încălcarea art. 18 lit. a) din Codul fiscal, care prevede că „în venitul brut se includ: venitul provenit din activitatea de întreprinzător, din activitatea profesională sau din alte activități similare” prin reflectarea incorectă a sumei totale a veniturilor constatate conform datelor contabilității financiare în Declarațiile cu privire la impozitul pe venit prin micșorare pentru perioadele fiscale A/2016 cu 159800 lei și A/2018 cu 180 069 lei; - încălcarea art. 24 alin. (1) din Codul fiscal, care prevede că „se permite deducerea cheltuielilor ordinare și necesare, achitate sau suportate de contribuabil pe parcursul perioadei fiscale, exclusiv în cadrul activității de întreprinzător”, prin deducerea cheltuielilor ce nu țin de activitatea de întreprinzător pentru A/2015 în sumă de 220 386 lei, A/2017 în sumă de 115 560 lei și A/2018 în sumă de 28 483 lei, - încălcarea art. 24 alin. (10) din Codul fiscal, care prevede că „se permite deducerea cheltuielilor ordinare și necesare suportate de contribuabil pe parcursul perioadei fiscale, neconfirmate documentar, în mărime de 0,2% din venitul impozabil”, prin deducerea cheltuielilor neconfirmate documentar pentru A/2015 în sumă de 575 294 lei, A/2016 în sumă de 393 421 lei și A/2017 în sumă de 2 072 lei, - încălcarea art. 8 alin. (2) Ut. c), art. 94 alin. (1) Ut. a), art. 95 alin. (1) Ut. a), art. 97 alin. (5), art. 98 alin. (1), art. 101 alin. (1), art. 102 alin. (1) și (6), art. 108 alin. (1) fi (3), a Ordinului IFPS cu privire la aprobarea formularului Declarației cu privire la TVA și a modului de completare a Declarației TVA, prin: ajustarea neîntemeiată în Declarația TVA pentru perioada fiscală L/05/2016 a TVA aferentă livrărilor de medicamente în sumă de 12 784 lei; reflectarea incorectă în Declarația privind TVA pentru perioada fiscală L/l 1/2016 a livrărilor impozabile cu TVA la cota redusă în

sumă de 79 030 lei; reflectarea incorectă în Declarația TVA aferent procurărilor de valori materiale care au contribuit la diminuarea TVA pentru perioada A/2015-A/2018 cu 423 873 lei, încălcarea art. 8 alin. (2) lit. c) care prevede că ''Contribuabilul este obligat să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație ...'' art. 18 lit. a) din Codul Fiscal, care prevede că „în venitul brut se include venitul provenit din activitatea de întreprinzător, din activitatea profesională...", art. 18 li. j) din Codul fiscal, care prevede că „venitul rezultat din neachitarea datoriei de către agentul economic, cu excepția cazurilor când formarea acestei datorii este o urmare a insolvabilității contribuabilului..." prin: micșorarea neîntemeiată a veniturilor constatate conform datelor contabilității financiare în Declarația cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2022 cu 33 767 lei și micșorarea cheltuielilor constatate conform datelor contabilității financiare cu 33 767 lei; micșorarea veniturilor în Declarația cu privire la impozitul pe venit cu 133 333 lei, pentru perioada fiscală A/2020 rezultate din tranzacția efectuată cu SC „Dor August" SRL c/f 1007606003225 privind comercializarea prunelor în cantitate totală de 72 000 kg, conform avizelor de însoțire a mărfurilor; atribuirea neîntemeiată la deduceri, a cheltuielilor care nu au fost suportate în cadrul activității de întreprinzător pentru perioada fiscală A/2020 în sumă de 2 640 292 lei.

Mai explică reclamantul că pîrîții au încălcat și art. 8 alin. (2) lit. c) care prevede că contribuabilul este obligat să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație ...", art. 101 alin. (1) din Codul fiscal, care prevede că „ Subiecții impozabili stipulați la art. 94 Ut. a), c), e) și fi sunt obligați să declare, conform art. 115, și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art. 114, suma TVA, care se determină ca diferență dintre sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor, inclusiv sumele TVA calculate pentru serviciile de import, și sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv TVA la valorile materiale importate), precum și sumele TVA calculate pentru serviciile de import, folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ținându-se cont de dreptul de deducere conform art. 102", art. 102 alin. (1) din Codul fiscal, care prevede că, „în cazul achitării T.V.A. la buget, subiecților impozabili, înregistrați în calitate de plătitori ai T.V.A., li se permite deducerea sumei T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată furnizorilor plătitori ai T.V.A., pe valorile materiale, serviciile procurate (inclusiv transmise în cadrul realizării contractului de comision) pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător. Se permite deducerea sumei T.V.A. la mărfurile importate, procurate de către subiecții impozabili pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător numai în cazul achitării T.V.A. la buget pentru mărfurile, serviciile menționate în conformitate cu art. 115.

Pentru serviciile importate, procurate de către subiecții impozabili pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător, deducerea sumei T.V.A. se permite pentru sumele T.V.A. calculate aferente serviciilor de import" prin: majorarea TVA aferentă livrărilor de mărfuri impozabile cu TVA la cota redusă (8%)pentru perioada fiscală A/2020 cu 34 059 lei și respectiv majorarea valorii livrărilor impozabile cu TVA la cota redusă (8%) pentru perioadele fiscale L/07/2020 cu 425 747 lei, precum și nereflectarea în Declarațiile

privind TVA prezentate, a valorii livrării scutite de TVA fără drept de reducere în sumă totală de 1 020 747 lei.

Urmare celor menționate supra, concluzionează că SRL „UNIVERSAL FARM”, având ca membru a organului de conducere ca administrator statutar pe ***** ***** până la data de 23.06.2021, și pe ********** până la data intentării procedurii de insolvabilitate, au ținut contabilitatea entității contrar prevederilor legale prin prisma acțiunilor ilegale menționate supra.

Prin ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii așa cum este prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, se înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității, indiferent dacă acestea reprezintă infracțiuni, contravenții sau simple delicte civile.

Altfel, completarea unor dări de seamă cu date necorespunzătoare sau neprezentarea acestora înseamnă denaturarea actului prin înscrierea unor operațiuni care nu au la baza date reale și care nu pot produce efecte juridice corespunzătoare, având ca scop principal eschivarea de la plata unor sume datorate bugetului de stat în interesul personal al membrului organului de conducere.

Mai explică reclamantul că în circumstanțele enunțate supra, este evident că conducerea SRL „UNIVERSAL FARM” și anume ********** și ***** *****, nu au respectat obligațiile ce îi revin în conformitate cu Legea insolvabilității, Legea contabilității, ceea ce a dus în cele din urmă, la prejudicierea intereselor atât ale întreprinderii, cât și ale creditorilor.

Astfel, rezultă că ținerea unei contabilități contrar legii și neprezentarea dărilor de seamă la Serviciul Fiscal de Stat sau prezentarea acestora cu includerea unor date eronate, au generat inevitabil o serie de consecințe la calcularea și apariția datoriilor față de bugetul public, atât la plățile pentru impozitele pentru venit obținute din activitatea de întreprinzător, pentru impozitul pe venit reținut la sursa de plată, precum și la apariția amenzilor, majorărilor de întârzieri și alte taxe calculate în urma controlului fiscal.

Mai precizează reclamantul că, în cazul ținerii unei contabilități contrar legii, legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu este una directă și evidentă, întrucât SRL „UNIVERSAL FARM” nu a reflectat sumele reale în dările de seamă fiscale prezentate la Serviciul Fiscal de Stat, ba chiar și s-a eschivat de la prezentarea unor dări de seamă pe anumite clasificații economice, fapt ce confirmă că SRL „UNIVERSAL FARM” a ținut o contabilitate contrar prevederilor legale potrivit actelor de control sus-menționate.

Prin urmare, simpla neținere a contabilității în conformitate cu legea de către administrator poate conduce la antrenarea răspunderii patrimoniale a acestuia pentru pasivul societății, Iară a fi necesară administrarea de dovezi suplimentare privind existența faptei delictuale, a prejudiciului și a legăturii de cauzalitate între faptă și starea de insolvență.

Mai precizează reclamantul că în lipsa ținerii unei contabilități potrivit legii, deduce că una din cauzele concrete care au determinat insolvență, este chiar rezultatul conduitei culpabile a pârâților, care, în calitate de administratori statutari, au obligația de a evidenția în contabilitate toate operațiunile efectuate.

Or, neîndeplinirea acestei obligații transferă în sarcina pârâților obligația de a dovedi că a respectat normele care reglementează modul de ținere a contabilității și că faptele sale nu au cauzat insolvență.

Un alt temei care probează legalitatea cererii privind atragerea la răspundere subsidiară constituie acțiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. f) a Legii insolvabilității, prin dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată.

Această, în pofida faptului că incapacitatea de plată a survenit încă la data de 26.03.2021, iar termenul limită de depunere a cererii introductive era până la 26.04.2021, debitorul a continuat activitatea fapt probat prin depunerea continuă a declarațiilor privind activitatea întreprinderii, în acest sens fiind și conturile curente detaliate la clasificațiile economice 121100, 114110, 114633, 143321, 122100, 111210. 111110.

Respectiv, debitorii nu a continuat activitatea, a prezentat dări de seamă și urmare a acestora nu a efectuat plăți în vederea stingerii creanțelor fiscale.

Mai mult ca atât, în momentul preluării companiei SRL „UNIVERSAL FARM" în gestiune de către **********, cel din urmă nu a întreprins toată diligența profesională în vederea stabilirii stării financiare a companiei, în cele din urmă continuând activitatea cu rea credință în sensul depunerii dărilor de seamă, însă nefăcând nici o achitare în acest sens.

Iar aceste acțiuni ale conducerii SRL „UNIVERSAL FARM", nu pot fi calificate în alt mod decât ca continuarea activității debitorului, care a prejudiciat în mod considerabil atât întreprinderea cât și interesele creditorilor societății și împreună cu altele a dus la insolvabilitatea absolută a debitorului.

Conchide, că încălcările constatate prin deciziile asupra cazurilor de încălcare a legislației sus-menționate comise de ***** ***** și ********** la conducerea SRL „UNIVERSAL FARM", reprezintă temei de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității nr. 149/2012.

În final mai precizează că acțiunea ilicită a făptuitorilor constă în gestionarea defectuoasă a companiei SRL UNIVERSAL FARM", manifestată prin neexecutarea obligațiilor companiei față de terți în concordanță cu prevederile art. 775 Cod Civil RM, care prevede faptul, că obligațiile trebuie executate cu bună credință la locul și în modul stabilit. în acest sens, de acțiunile săvârșite de către SRL „UNIVERSAL FARM" este responsabil ***** ***** și **********, în calitate de organ de conducere.

Se solicită operarea răspunderii subsidiare nu pentru că pasivul nu poate fi acoperit, ci pentru că, prin acțiunea culpabilă și intenționată, subiectul vizat a cauzat starea de insolvabilitate prin săvârșirea unor fapte expres și limitativ enumerate la art. 248 din Legea insolvabilității, a căror consecințe s-au materializat, prin crearea, menținerea și aprofundarea stării de insolvabilitate.

Constată, că sunt întrunite cumulativ condițiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrilor organului de conducere a debitorului SRL „UNIVERSAL FARM" întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite și prejudiciu. Or, prezența măcar a unui singur indice din temeiurile independente de tragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului în sensul Legii insolvabilității, constituie un temei suficient pentru angajarea răspunderii subsidiare față de creditorii debitorului.

În final solicită reclamantul: atragerea la răspundere patrimonială subsidiară solidară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „UNIVERSAL FARM" în persoana administratorului statutar ***** *****, IDNP ***** și **********, IDNP *****; precum și încasarea de la ***** *****, IDNP ***** și **********, IDNP *****, în beneficiul masei debitoare, a creanței validate și nestinse a Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 5 573 661,56 lei, (inclusiv 3 661 376,55 lei - creanța chirografară de rangul III și 1 912 285,01 lei - creanța chirografară de rangul VI).

În proces, reprezentantul reclamantului Serviciului Fiscal de Stat, *****, în bază de procură s-a prezentat și a solicitat admiterea acțiunii în volum deplin pe motivele de fapt și de drept invocate.

Pîrîții ***** și *****, fiind legal citați, nu s-au prezentat, nu au anunțat instanța despre imposibilitatea de a se prezenta, motiv pentru care, instanța asigurând dovada citării legale, inclusiv prin aviz public, a dispus examinarea acțiunii în lipsa ultimilor.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind suportul probatoriu administrat la materialele cauzei civile în raport cu argumentele invocate de participanții la procesul de judecată, în colaborare cu normele de drept aplicabile la caz, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea reprezentantului Serviciului Fiscal de Stat în contradictoriu cu membrii organelor de conducere ale debitorului insolvabil ”Universal Farm” SRL, în persoana administratorului statuar ***** și fondatorul *****, privind tragerea la răspundere subsidiară a ultimilor din considerentele care succed.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) al CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Fiecare parte urmează să-și dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei a pretențiilor, instanța de judecată neavând un rol activ în acest sens.

Corespunzător, la examinarea acestei categorii de cauze, urmează a fi indicate concret acțiunile (inacțiunile) membrilor organelor de conducere al debitorului, dar şi să fie oglindită legătura de cauzalitate între acţiunile membrilor organelor de conducere, ori a altor persoane şi starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acţiunilor acestora şi nu altor circumstanţe, precum şi vinovăţia membrilor organelor de conducere în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate.

Raportul de cauzalitate este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Or, se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite şi nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiţie stipulată şi în art. 1398 alin. (2) Cod Civil, care prevede că, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Potrivit art. 14 alin. (1) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10.

În acord cu dispozițiile art. 248 alin. (1) lit. a) și b) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal și desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului.

La caz, reprezentantul SFS nu a prezentat dovezi și alte probe pertinente și concludente precum că administratorului statuar ***** și fondatorul *****au folosit bunurile întreprinderii în interese personale.

Mai mult, conform alin. (4) și (5) al aceluiași articol, în caz de pluralitate, răspunderea

persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția că apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

Măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani, care începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană care i-au cauzat insolvabilitatea prin ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire dar, și nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Corespunzător, existența faptelor prevăzute de articolul menționat supra, precum și măsura în care aceste fapte au determinat starea de insolvabilitate a debitorului persoana juridică ”Universal Farm” SRL, urmează a se face pe baza unui probatoriu complet și pertinent.

De menționat că, normele aplicabile situației din speța diferită judecății nu instituie o prezumție legală de răspundere.

Or, posibilitatea atragerii răspunderii este incidentă doar în baza dovezilor care să conducă la concluzia că, prin faptele enumerate de lege și invocate de SFS s-a cauzat insolvabilitatea.

Concomitent, vinovăția membrilor organelor de conducere a debitorului trebuie să existe și, la fel, trebuie dovedită, împreună cu îndeplinirea celorlalte condiții cerute pentru antrenarea răspunderii civile delictuale, vina administratorului nefiind prezumată.

Mai mult ca atât, pentru atragerea răspunderii subsidiare a administratorului, vinovăția ultimului trebuie să îmbrace forma intenției directe.

Or, simpla prezumție că insolvabilitatea firmei s-a produs ca urmare a conduitei administratorului, fără ca aceasta să fie concretizată în acțiuni/inacțiuni specifice și concrete, nu reprezintă o dovadă a relei-credințe, câtă vreme nu se probează prin mijloace de probă că, administratorul a acționat cu intenție, rea-credință și în scopul de a produce insolvabilitatea persoanei juridice.

Astfel, fapta ilicită exprimată prin: ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, si respectiv, contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire sunt în sine niște acțiuni care presupun atitudinea volitivă a administratorului în legătură cu îndeplinirea de către societate a obligațiilor legale ce îi incumbă în raporturile cu organul fiscal, atitudine constând fie în provocarea insolvabilității persoanei juridice debitoare prin înstrăinarea, diminuarea sau ascunderea, cu rea-credință, sub orice formă, a activelor debitorului.

Din perspectiva legală, pentru atare cazuri de atragere a răspunderii administratorilor pentru insolvabilitate, ar urma ca fapta ilicită să fie dovedită și constatată de către autoritatea fiscală, în conformitate cu legislația care reglementează modalitatea de evidență și ținere a contabilității. Or, doar organul fiscal poate verifica îndeplinirea exigențelor legii.

În cauza dedusă judecății nu s-a făcut dovada că s-ar fi ținut o contabilitate fictivă sau că s-a făcut să dispară unele documente contabile. Or, în lipsa unor probe certe, nu se poate asimila fapta ilicită prevăzută de art. 248 lit. e) din Legea insolvabilității cu împrejurarea că nu au fost prezentate la dosar toate actele.

Prin urmare, în cazul de față nu sunt îndeplinite condițiile antrenării răspunderii subsidiare a administratorului statuar ***** și fondatorul *****, în condițiile în care nu sunt îndeplinite cerințele privind existența faptelor de natură a atrage răspunderea subsidiară și vinovăția în sensul ținerii unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii și contribuirii la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire.

În situația examinată se constatată că, pentru întrunirea exigențelor înaintate față de răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului, este necesar de stabilit următoarele circumstanțe/ condiții:

a) În privința întreprinderii debitoare să fie intentat procesul de insolvabilitate;
b) Cererea de atragere la răspundere să fie înaintată de administratorul insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor;
c) Să fie identificate persoanele pasibile de răspundere pentru apariția stării de insolvabilitate a debitorului;
d) Apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care persoanele pasibile răspunderii subsidiare şi-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului;
e) Prin acțiunile persoanelor responsabile, *in concreto*, prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate, să fi fost cauzată insolvabilitatea întreprinderii. De aici rezultă și concluzia că urmează de stabilit în mod cert 3 semne componente ale răspunderii: inacțiunea de nedepunere a cererii introductive, urmarea sub formă de insolvabilitatea întreprinderii, legătura de cauzalitate dintre comportamentul omisiv și rezultatul prejudiciabil;
f) Măsura de suportare a datoriile debitorului insolvabil să nu fie prescrisă extinctiv;
g) Suportarea datoriilor debitorului insolvabil poate fi dispusă doar în privința unei părți anumite.

Așadar, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-51/2023 din 28 februarie 2023, s-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procedura de faliment în privința ”Universal Farm” SRL, fiind desemnat în calitate de lichidator administratorul autorizat *****.

Cererea de tragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere al debitorului insolvabil „Hiway Trans” SRL a fost înaintată de către creditorul SFS la 29.04.2024.

Conform art. 247 alin. (1) al Legii insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Reclamantul, în persoana reprezentantului creditorului Serviciul Fiscal de Stat a solicitat tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil ”Universal Farm” SRL, în persoana administratorului statuar ***** și fondatorul *****.

Dat fiind faptul că, ***** a fost administratorul ”Universal Farm” SRL, iar fondator, *****, rezidă că apariția stării de insolvabilitate este actuală perioadei în care persoanele pasibile răspunderii subsidiare şi-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Instanța de insolvabilitate notează că, pentru existența răspunderii subsidiare și întru imputarea acesteia în vina membrilor organelor de conducere, urmează să fie întrunite integral condițiile tragerii la răspundere subsidiară, iar în caz contrar, oricât de deranjant și/sau prejudiciabil nu ar fi comportamentul celui învinovățit, răspunderea subsidiară nu poate surveni.

Astfel, în baza art. 248 al Legii insolvabilității, pentru angajarea răspunderii subsidiare, în cazul dedus judecății, a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil ”Universal Farm” SRL, în persoana administratorului statuar ***** și fondatorul *****, urmează a fi stabilit în afara oricărui dubiu rezonabil că acestora din urmă le sunt imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului ”Universal Farm” SRL.

Este necesar de remarcat și faptul că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar tragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanțelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esențiale: *fapta ilicită, vinovăția, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate*.

La caz însă, reclamantul nu a invocat și nu a arătat care sunt anume acțiunile administratorului statutar dar și a fondatorului întreprinderii debitoare prin care s-a dispus continuarea unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, or, potrivit prevederilor art. 5 al Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată, societățile se constituie în scopul exercitării oricărei activități lucrative neinterzise de lege.

Astfel, răspunderea nu devine automat operantă în toate cazurile când pasivul nu poate fi acoperit, ci doar atunci când se demonstrează că prin acțiunile culpabile și intenționate ale membrilor organelor de conducere a fost cauzată starea de insolvabilitate a debitorului.

Instanța remarcă și faptul că, administratorul statutar al debitorului insolvabil nu răspunde pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit.

În aceste circumstanțe se reține că, pentru tragerea la răspundere nu este suficient doar faptul comiterii acțiunilor prevăzute la art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, ci urmează a fi probat cert că comiterea acțiunilor date au dus la insolvabilitatea debitorului.

Astfel, răspunderea subsidiară poate fi antrenată doar în cazul întregirii semnelor sale constitutive: fapta (acțiunea sau inacțiunea) prejudiciabilă, urmarea prejudiciabilă, legătura de cauzalitate, vinovăția și calitatea subiectului răspunderii civile.

Or, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii delictuale, condițiile căreia sunt prevăzute de Capitolul XXXIV al Codului civil.

Potrivit poziției creditorului SFS, administratorul statutar a întreprinderii debitoare se face vinovat de intentarea procesului de insolvabilitate.

În conformitate cu prevederile art. 2022 alin. (1) Cod civil (Legătura cauzală), se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

Cu toate acestea, cum este trasată (stabilită) legătura de cauzalitate dintre ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și survenirea urmării sub forma insolvabilității debitorului „”Universal Farm” SRL pentru instanță nu este clară și, deopotrivă, stârnește multiple dubii ireconciliabile.

Art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă indică că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Așadar, înscrisuri în probarea legăturii cauzale dintre acțiunile membrilor organelor de

conducere ale debitorului insolvabil ”Universal Farm” SRL, în persoana administratorului statuar ***** și fondatorul *****și urmarea sub formă de insolvabilitate a întreprinderii indicate nu au fost prezentate.

Cererea privind tragerea la răspundere subsidiară nu reține circumstanțele și/ sau împrejurările *de facto* cărora li s-a datorat survenirea stării de insolvabilitate a întreprinderii ”Universal Farm” SRL.

În baza probelor administrate și prezentate, instanța de judecată nu a putut identifica concret modul și forma în care acțiunile/inacțiunile lui ***** și *****au condus la starea de insolvabilitate, or, descrierea și probarea activității componente ale managementului defectuos, în fond, nu a fost efectuată.

Prin urmare se constată că, Serviciul Fiscal de Stat contrar prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, nu a demonstrat circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Or, simpla existență a creanței nu impune instanța de judecată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, în lipsa culpei acestora și a legăturii cauzale dintre acțiunile/inacțiunile acestora și survenirea stării de insolvabilitate.

Instanța de judecată constată că, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere şi pe motiv că, administratorul debitorului nu ar fi depus cerere de intentare a procesului de insolvabilitate în conformitate cu prevederile art. 14 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

În contextul celor expuse, instanța de judecată reține că, potrivit art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2), iar conform alin. (4) al aceluiași articol dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată şi lichidatorul debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (1).

Totodată, în conformitate cu art. 72 alin. (7) din Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată nr. 1351 din 14.06.2007, în cazul apariției indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociații nu vor acoperi pierderile.

Conform normelor de drept citate, instanța reiterează că, pentru identificarea neexecutării obligației administratorului unei societăți comerciale de a depune cerere introductivă, urmează inițial de a fi determinat concret momentul survenirii temeiurilor de insolvabilitate în raport cu activitatea debitorului.

Mai mult de atât, inacțiunea prevăzută de art. 248, alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, spre deosebire de celelalte temeiuri prevăzute în art. 248 alin. (1) din Legea menționată, are specificul său şi anume: inacțiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariția stării de insolvabilitate or, anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul întreprinderii să depună cerere introductivă.

La fel, se deduce concluzia că pentru tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere urmează să fie stabilit cert data survenirii temeiului indicat la art. 10 alin. (2), adică incapacitatea de plată.

Nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, neavând relevanță

suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Astfel, instanța precizează că pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive și obligațiile apărute după expirarea acestui termen.

Instanța de judecată statuează că, în vederea tragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, în cazul de speță a administratorului statutar, acțiunile culpabile prevăzute în alin. (1) art. 248 din Legea insolvabilității, trebuie să fi fost comise de către aceștia cu cel mult 2 ani înainte de intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului.

În cadrul examinării cauzei, reprezentantul SFS a indicat că debitorul a depus cerere introductivă față de sine însăși la 30.01.2023, urmând să poarte răspundere pentru toate sumele apărute după expirarea termenului de 30 zile prevăzut de lege.

Or, nedepunerea cererii introductive până la data de 26.04.2021 de către administratorul statutar al SRL „UNIVERSAL FARM”, ***** *****, și depunerea tardivă a lui ********** a cererii introductive, care ar fi dus la acumularea restanței față de Serviciul Fiscal de Stat, nu poate fi reținută de către instanță, deoarece nu este una fondată și probată, nefiind astfel imputabilă ultimilor.

Instanța de judecată reține și faptul că, starea economico-financiară a debitorului se stabilește prin rapoartele contabile şi cele a administratorului/lichidatorului care sunt prezentate în instanța de insolvabilitate.

Așadar, la materialele cauzei nu a fost prezentat nici un raport desfășurat privind cauzele intentării procesului de insolvabilitate, motiv din care instanța de insolvabilitate consideră că nu au fost aduse probe care să demonstreze raportul contributiv al administratorului debitorului la starea de insolvabilitate a ”Universal Farm” SRL.

Astfel, instanța apreciază drept neîntemeiate argumentele SFS privind tragerea la răspundere subsidiară a administratorului statuar ***** și fondatorul *****din cadrul ”Universal Farm” SRL. și conchide că nu a fost dovedit nici raportul de cauzalitate între faptele administratorului și ajungerea întreprinderii în stare de insolvabilitate.

Iar fapt că, administratorul societății a depus cerere introductivă, și și-a continuat activitatea fiind în incapacitate de plată, nu constituie temei de tragere la răspundere subsidiară.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 130 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

Or, circumstanțele descrise, instanța de judecată nu poate stabili în mod cert dacă pârâții sunt pasbili tragerii la răspundere pentru apariția stării de insolvabilitate a debitorului ”Universal Farm” SRL.

Totodată, în conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele

constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 241 alin. (5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanţă, probele pe care sc întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa. Dispozitivul cuprinde concluzia instanţei judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parţială a acţiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea şi termenul de atac al hotărârii.

Potrivit art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Instanța de judecată a constatat cu certitudine că, în procesul examinării cauzei, SFS nu a făcut dovada existenței tuturor *condiţiilor generale*, dar şi a *condiţiilor speciale* pentru angajarea răspunderii civile delictuale subsidiare a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil ”Universal Farm” SRL, în persoana administratorului statuar ***** și fondatorul *****şi nu a prezentat probe admisibile şi pertinente, care să dovedească vinovăția acestora.

Din considerentele menționate, instanța de judecată consideră că cererea de tragere administratorului statuar ***** și fondatorul *****din cadrul ”Universal Farm” SRL la răspundere subsidiară este neîntemeiată, fapt ce implică necesitatea respingerii ei.

În conformitate cu prevederile art. 247-248 al Legii insolvabilității, conducându-se de prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de insolvabilitate,

hotărăște:

Se respinge, ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată înaintată de către Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil ”Universal Farm” SRL, în persoana lui ***** și *****.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Președintele ședinței,
judecătorul Țurcanu Radu